

VALLANKUMOUKSELLISEN SOSIALIDEMOKRATIAN TEHTÄVÄT EUROOPAN SODASSA ¹

VENÄJÄN SOSIALIDEMOKRATIA EUROOPAN SODASTA

Meille tiedotetaan mitä luotettavimmista lähteistä, että hiljattain pidettiin Venäjän sosialidemokraattisen työväenpuolueen johtohenkilöiden neuvottelukokous Euroopan sotaa koskevasta kysymyksestä. Luonteeltaan tämä neuvottelukokous ei ollut täysin virallinen, sillä Venäjän sosialidemokraattisen työväenpuolueen Keskuskomitea ei ole voinut vielä kokoontua tsaarihallituksen suorittamien lukuisten vangitsemisten ja ennenkuulumattomien vainotoimenpiteiden vuoksi. Mutta tiedämme aivan varmasti, että kysymyksessä oleva neuvottelukokous ilmaisi todella VSDTPuolueen vaikutusvaltaisimpien piirien katsomuksia.

Neuvottelukokous hyväksyi seuraavan päätöslauselman, jonka julkaisemme kokonaisuudessaan kuten asiakirjan:

SOSIALIDEMOKRAATTIEN RYHMÄN PÄÄTÖSLAUSELMA

1) Euroopan ja maailman sota on luonteeltaan aivan selvästi porvarillista, imperialistista, dynastista sotaa. Tais-telu markkinoista ja vieraiden maiden rosvous, halu ehkäistä proletariaatin ja kansanjoukkojen vallankumouksellinen liike maiden sisällä, halu pettää, eristää toisistaan ja lyödä hajalle kaikkien maiden proletaarit usuttamalla toisen kansakunnan palkkaorjat toisen kansakunnan palkka-orjien kimppuun porvariston hyödyksi — sellainen on sodan ainoa todellinen sisältö ja merkitys.

2) Suoranaista sosialismin kavaltamista on Sak-san sosialidemokraattisen puolueen, II Internationalen

(1889—1914) voimakkaimman ja vaikutusvaltaisimman puolueen johtajain menettely, puolueen, joka on äänestänyt sotabudjettia ja toistaa Preussin junkkerien ja porvariston porvarillisia shovinistisia fraaseja. Saksan sosialidemokraattisen puolueen johtajain menettelyä ei voida puolustaa missään tapauksessa, ei edes siinä tapauksessa, että oletetaan tuon puolueen olevan perin heikon ja pakotetun tilapäisesti alistumaan kansakunnan porvarillisen enemmistön tahtoon. Todellisuudessa tämä puolue on tätä nykyä harjoittanut kansallisliberaalista politiikkaa.

3) Yhtä tuomittavaa on Belgian ja Ranskan sosialidemokraattisten puolueiden johtajain menettely, jotka ovat kavaltaneet sosialismin menemällä porvarillisiin ministeristöihin².

4) II (1889—1914) Internationalen johtajien enemmistön suorittama sosialismin kavaltaminen merkitsee tuon Internationalen aatteellista ja poliittista vararikkoa. Tämän vararikon perussyynä on se, että siellä on tosiasiallisesti vallalla pikkuporvarillinen opportunisti, jonka porvarillisuutta ja vaarallisuutta ovat jo kauan tähdentäneet kaikkien maiden vallankumouksellisen proletariaatin parhaat edustajat. Opportunistit ovat jo kauan valmistelleet II Internationalen vararikkoa kieltäessään sosialistisen vallankumouksen ja korvatessaan sen porvarillisella reformismilla; kieltäessään luokkataistelun ja sen välttämättömän kehittymisen tiettyinä ajankohtina kansalaissodaksi, sekä propagoidessaan luokkien yhteistoimintaa; propagoidessaan patriotismin ja isänmaan puolustuksen varjolla porvarillista shovinismia ja hyljätessään tai kieltäessään sosialismin perustotuuden, joka on esitetty jo „Kommunistisessa Manifestissa”, että työläisillä ei ole isänmaata; rajoittuessaan militarismivastaisessa taistelussa sentimentaalisen poroporvarilliseen katsomukseen sen sijaan, että tunnustaisivat välttämättömäksi kaikkien maiden proletaarien vallankumouksellisen sodan kaikkien maiden porvaristoa vastaan; muuttaessaan porvarillisen parlamentarismia ja porvarillisen legaalisuuden välttämättömän hyväksikäyttämisen tämän legaalisuuden palvonnaksi ja kriisien kausina välttämättömien illegaalisten järjestö- ja agitaatiomuotojen unohtamiseksi. Muuan opportunistin kansainvälisistä äänenkannattajista, saksalainen „Sosialistinen Kuukausi-

julkaisu”³, joka on jo aikoja asettunut kansallisliberaaliselle kannalle, juhlii nyt aivan ansaitusti Euroopan sosialismista saamaansa voittoa. Saksan sosialidemokraattisen puolueen ja muiden sosialidemokraattisten puolueiden niin sanottu „keskusta” on tosiasiasa alistunut pelkurimaisesti opportunistien tahtoon. Uuden Internationalen tehtävänä tulee olla lopullinen ja päättäväinen vapautuminen tästä sosialismissa esiintyvistä porvarillisesta virtauksesta.

5) Niistä porvarillisista ja shovinistisista sofismeista, joilla mannermaan kahden keskenään kilpailevan tärkeimmän kansakunnan — Saksan ja Ranskan — porvarilliset puolueet ja hallitukset erikoisesti pettävät joukkoja ja joita orjallisesti porvariston perässä laahustavat sosialistiset opportunistit, niin avomieliset kuin salamyhkäisetkin, toistelevat, — on erikoisesti pantava merkille ja tuomittava seuraavat:

kun Saksan porvarit vetoavat synnyinmaan puolustukseen, taisteluun tsarismia vastaan, kulttuurillisen ja kansallisen kehityksen vapauden puolustukseen, niin he valehtelevat, sillä Preussin junkkerit Vilhelm etunenässään sekä Saksan suurporvaristo ovat aina harjoittaneet tsaristisen monarkian puolustamisen politiikkaa, ja päättyköönpä sota miten hyvänsä he eivät vitkastele, vaan suuntaavat voimansa tuon monarkian tukemiseen; he valehtelevat, sillä todellisuudessa Itävallan porvaristo on aloittanut ryöstösodan Serbiaa vastaan, Saksan porvaristo sortaa tanskalaisia, puolalaisia ja ranskalaisia Elsass-Lothringenissa käyden hyökkäyssotaa Belgiaa ja Ranskaa vastaan rosvoitukseen rikkaampia ja vapaampia maita, järjestäen hyökkäyksen hetkellä, jonka se näki sopivimmaksi sotatekniikan alalla tekemiensä viimeisten parannusten hyväksikäytölle, ja Venäjän niin sanotun suuren sotaohjelman toteuttamisen aattona.

Kun Ranskan porvarit vetoavat aivan samoin synnyinmaan puolustukseen ynnä muuhun, he samaten valehtelevat, sillä todellisuudessa he puolustavat hitaammin kehittyviä ja kapitalistisen tekniikan alalla takapajuisia maita ja pestaavat miljardeillaan Venäjän tsarismin mustasotniaalisjoukkioita hyökkäyssotaa, s.o. Itävallan ja Saksan alueiden rosvoamista, varten.

Kumpikaan sotiva kansakuntien ryhmä ei jää vähääkään jälkeen toisesta sodankäynnin julmuudessa ja raakalaisuudessa.

6) Venäjän sosialidemokratian erikoisena ja ensivuo-roisena tehtävänä on käydä armotonta ja ehdotonta taistelua isovenäläistä ja tsaristis-monarkistista shovinismia vastaan ja tämän shovinismin sofistista puolustamista vastaan, jota harjoittavat venäläiset liberaalit, kadetit, osa narodnikeista ynnä muut porvarilliset puolueet. Venäjän työväenluokan ja sen kaikkien kansojen työtätekevien joukkojen kannalta katsoen pienin paha olisi tappio, jonka kärsisivät tsaarin monarkia ja sen sotaväki, jotka sortavat Puolaa, Ukrainaa ja hyvin useita Venäjän kansoja ja lietsovat kansallisuusvihaa voimistaakseen isovenäläisten harjoittamaa muiden kansallisuuksien sortoa ja lujittaakseen taantumuksellista ja barbaarista tsaristisen monarkian hallitusta.

7) Sosialidemokratian tunnuksina tulee nykyhetkellä olla:

ensiksi, niin sotaväen keskuudessa kuin sotanäyttämöläkin on propagoitava kaikin puolin ja laajasti sosialistista vallankumousta ja sitä, että on suunnattava aseet kaikkien maiden taantumuksellisia ja porvarillisia hallituksia ja puolueita vastaan eikä omia veljiä, muiden maiden palkkajoukkoja vastaan. Kaikkien kansakuntien sotaväen keskuuteen on ehdottomasti muodostettava illegaalisia soluja ja ryhmiä tällaisen propagandan harjoittamista varten kaikilla kielillä. On taisteltava armottomasti poikkeuksetta kaikkien maiden pikkuporvarien ja porvarien shovinismia ja „patriotismia” vastaan. Sosialismin kavaltaneita nykyisen Internationalen johtajia vastaan on ehdottomasti vedottava työläisjoukkojen vallankumoukselliseen tietoisuuteen, työläisjoukkojen, joiden kannettavana ovat kaikki sodan rasitukset ja jotka useimmissa tapauksissa suhtautuvat vihamielisesti opportunistisiin ja shovinistisiin;

toiseksi, eräänä lähiajan tunnuksena on pidettävä ja propagoitava Saksan, Puolan, Venäjän j.n.e. tasavaltaa ja rinnan sen kanssa Euroopan kaikkien erillisten valtioiden muuttamista tasavaltalaisiksi Euroopan Yhdysvalloiksi⁴;

kolmanneksi, on taisteltava erikoisesti tsaristista monarkiaa ja isovenäläistä, panslavistista, shovinismia vastaan,

propagoitava Venäjän vallankumousta, samoin Venäjän sortamien kansojen vapautusta ja itsemääräämisoikeutta pitäen lähiajan tunnuksina demokraattista tasavaltaa, tilanherrain maiden konfiskointia ja 8-tuntista työpäivää.

Ryhmä sosialidemokraatteja, VSDTP:n jäseniä

*Kirjoitettu viimeistään elokuun
24 (syyskuun 6) pnä 1914*

*Alkusanat „Venäjän sosialidemokratia Euroopan sodasta“
julkaistaan ensi kertaa*

*Teesit (päätöslauselma) julkaistiin täydellisinä ensi kerran v. 1929
V. I. Leninin Teosten 2.—3.
painoksissa, XVIII osa*

Julkaistaan: alkusanat käsikirjoituksen mukaan; teesit (päätöslauselma) N. K. Krupskajan kirjoittaman jäljennöksen mukaan